

ledna 1903, čís. 10 ř. zák. Nezáleží na tom, zda úmysl stran nesl se ke skutečnému plnění, či jen k zisku anebo ztrátě rozdílu cen, a není proto třeba zabývat se dalšími vývody odvolacího spisu, z nichž vyplývá ostatně jedině, že šlo o terminový obchod s obilím, což jest ostatně přímo vysloveno i v závěrečných listech. Dovolatelka prohlašuje mylně terminový obchod s obilím za dovolený, není-li současně diferenčním, neboť, jakmile jde o obilí jako předmět obchodu, jest terminový obchod zakázán vůbec. Nezáleželo proto na zjištění vůle stran co do skutečného plnění, a není řízení neúplným, že nedošlo k zjištění tomu. Podobně nebylo potřebí dalších důkazů, neboť k správnému posouzení věci po stránce právní postačil již skutkový přednes žalující strany v žalobě. Není proto oprávněn ani dovolací důvod §u 503 čís. 2 c. ř. s. Odvolací soud nepřehlédl tvrzení žalující strany, že byla jen komisionářem, naopak poukázal na to, že žalobkyně, jednajíc se žalovanou stranou, použila jiné firmy (bankovní a obchodní komisionářské společnosti) jako komisionáře, a že byla proto k žalované straně smluvní stranou, kterou stihají následky neplatnosti smlouvy přímo. Ostatně přehlíží opět, že nezáleží na tom, zda šlo o diferenční obchod. Nezáleží také na místě, kde byl proveden zakázaný obchod terminový. Uvedený zákon, jej zakazující, nerozeznává v tomto směru. Nárok, uplatněný ze zakázaného obchodu, jest nicotným podle §u 879 obč. zák., a nemůže býti vymáhán před zdejšími soudy bez ohledu na státní příslušnost žalobcovu.

Čís. 6125.

Bylo-li u vyřízení návrhu za navrácení v předešlý stav řízení ve hlavní věci prozatímně přerušeno, byla přerušena i lhůta ku podání odvolání a počala zahájením pokračování v řízení běžeti znovu.

(Rozh. ze dne 17. června 1926, R I 487/26.)

Odvolací soud odmítl odvolání žalovaného jako opožděné, ježto bylo podáno teprve dne 23. března 1926, ač rozsudek soudu první stolice byl žalovanému doručen dne 2. března 1926.

Nejvyšší soud zrušil napadené usnesení a uložil odvolacímu soudu, by odvolání přijal na soud a po zákonu vyřídil.

Důvody:

Rekurs žalovaného jest důvodný. Odvolací soud přehlédl, že usnesením prvního soudu ze dne 28. února 1926 bylo u vyřízení návrhu na navrácení ku předešlému stavu řízení ve hlavní věci prozatímně přerušeno (§ 152 c. ř. s.). Podle §u 163 první odstavec c. ř. s. má přerušování řízení také za účinek, že přestane běh každé lhůty ku provedení kteréhokoliv úkonu procesního. Když se počne pokračovati v řízení, jde plná lhůta znovu. Tímto dnem je v tomto případě den 20. března 1926. Bylo-li odvolání podáno dne 23. března 1926, bylo podáno včas a proto nemělo býti odmítnuto jako opožděné.